

- 40 Եւ որ անէծ կարգայր իսկոյն
 Հռովմէական եկեղեցւոյն,
 Յաջըս սոցին այն էր գիտուն
 Սուրբ վարդապետ Տովիւ արթուն:
- 41 Ո՛վ կուրութեան աչաց անձին,
 Որ ճառ սրբբոց մերոյ Ազին
 Զուղեղ պարզ բան շարակնոցին
 Չակնեալ մեկնէ ըստ իւր սրբոին:
- 42 Արդ սոյն սոքին զՕսարգիս տեսեալ
 Ի Հռոմայ յինքեանս դարձեալ
 Ըղձային, զի նա քամահեալ
 Նըզովիցէ զայն դահ օրհնեալ:
- 43 Ընդ որ եւ զիւր որդիս համայն
 Համեստ, հլու է՝ ուղղադաւան
 Կամէին զի նորին բերան
 Անգոսնիցէ զեա Նեստորեան:
- 44 Բայց ըստ որում Սարգիս էր այր,
 Քաղաքական անկեղծ արդար,
 Զիրաւն յայտնէր հերքեալ զՕմուլար,
 Սոսկ ըստ տեղւոյն երբ էր յարմար:
- 45 Նաեւ նա զայն որ արժան չէր
 Անիծելոյ՝ շանիծանէր,
 Այլ մանաւանդ մինչ պատկանն էր,
 Քաջ իրաւամբք օրհնաբանէր:
- 46 Իբրեւ ոմանք փորձեալ տեսին,
 Թէ նա շատեր շար ինչ բնաւին
 Ընդդէմ Հռոմայ պայծառ զահին,
 Դեռ Ֆռանկ է սա գոչէին: